

Frank van Gool is mede-oprichter en ceo van OTTO Work Force. Hij is commissielid van ABU International en bestuurslid van het Nederlands-Pools Centrum Handelsbevorderingen. Ook zit hij in het bestuur van Topvrouw Limburg.

Column

Frank van Gool

Onderkruipers

Regelmatig confronteren de vakbonden de flexbranche met stakingen bij klanten. Alhoewel wij als uitzenders meestal niets met het conflict te maken hebben, worden we er wel bij betrokken. En hoe dan wel? In artikel 10 van de Wet allocatie arbeidskrachten door intermediairs (Waadi) is het zogenaamde onderkruipersverbod opgenomen. Dit artikel bepaalt kort gezegd dat geen arbeidskrachten ter beschikking mogen worden gesteld aan een bedrijf waar, een werkstaking, uitsluiting of bedrijfsbezetting plaatsvindt. Het gaat dan om het overnemen van de werkzaamheden van de stakers (onderkruipen).

Tijdelijke arbeidskrachten, die reeds bij het bedrijf tewerk zijn gesteld voordat de staking uitbreekt, mogen hun werkzaamheden wel blijven verrichten. Zij mogen het verloop van de staking niet beïnvloeden door het werk over te nemen dat door de stakers is neergelegd.

Maar hoe ga je dit dat controleren? En hoe ga je daarop toezien als leiding en toezicht bij de opdrachtgever ligt? Een voorbeeld dat ik aan de lijve heb ondervonden zijn de stakingen bij Jumbo afgelopen jaar.

De bonden gaven al weken tevoren aan dat ze wilden gaan staken. Dus met dit bericht ga je je organisatie instrueren wat wel en niet mag. Een keurig protocol met goede instructies. Dat bleek later ook uit het rapport van Inspectie SZW. Uiteindelijk beginnen de bonden 'toevallig' net in de week voor Pasen te staken. Een van de drukste weken van het jaar voor de supermarkten. Maar ook een van de meest onvoorspelbare dagen, waarbij de bonden natuurlijk beogen een chaos te creëren. Wat ogenschijnlijk ook het geval leek. Want welke medewerkers waren ziek en welke aan het staken? Welke orders mogen dan wel verzameld worden en welke niet? De bonden riepen dat er busjes met nieuwe uitzendkrachten werden binnengereden om de staking te ondermijnen. Veel geroep en geblaas, waarbij stakers moedwillig werkwilligen intimideerden om het werk neer te leggen.

De bonden schakelden Inspectie SZW in om onderzoek te doen naar overtreding van Artikel 10 van de WAADI. Op basis van dit Inspectierapport SZW schreeuwt de FNV van de daken, dat wij als uitzender stakingsbreker zijn geweest. De vakbond eist een schadevergoeding van 500 duizend euro. Uit de rapportage van de Arbeidsinspectie blijkt echter dat er tijdens de staking geen extra uitzendkrachten zijn ingezet, maar dat vijf van de circa 250 uitzendkrachten - op een totaal van circa zevenhonderd medewerkers - alleen op de eerste dag een aantal uren op een andere afdeling hebben gewerkt. En dat drie uitzendkrachten, die al eerder op deze afdeling werkten een paar dagen zijn ingezet.

Het is dan absurd om aan te nemen dat je stakingsbreker bent met nog geen vijfenzeventig uur kennelijk discutabele inzet op een totaal van ruim 60 duizend gewerkte uren in een stakingsperiode van elf dagen! Realiteitszin is bij de vakbonden ver te zoeken, evenals bij de media die lukraak de berichtgeving van de bonden zonder enige nuancering of inventarisatie als waarheid overnemen.

Hoe maakt men van een mug een olifant? Hoe krijg ik het nieuws gevuld?